

LA MIRADA DEL BISBE

Preguem tots per tots

Com que cada cop més gent busca respostes en pantalles, he preguntat a una intel·ligència artificial: «La IA podrà substituir en el futur els preveres?». La resposta ha estat, no (gràcies a Déu).

El cristianisme és religió del cos. L'Encarnació i la Pasqua ens ho recorden, Déu salva acostant-se, tocant, mirant els ulls. La fe no és un manual; és una trobada de cos a cos, de cor a cor. Perquè l'amor no es descarrega, s'ofereix i es comparteix.

Cap algoritme, per fi que sigui, no pot sostenir o acompanyar un malalt o un presoner, fer festa celebrant projectes de vida; no pot beneir ni abraçar en un dol, no pot escoltar amb misericòrdia una vida ferida i obrir-la al perdó. No pot partir el Pa amb una comunitat estimada ni fer present el Senyor com a do. Quan Déu crida, no ho fa amb un algoritme, convoca persones, testimonis, gent que s'hi juga la vida per amor.

El papa Lleó XIV ens recorda que tota vocació és el «descobrimient interior del do de Déu», i que per reconèixer-lo, cal contemplació i interioritat. Canviem, doncs, passem de l'algoritme a un canvi de ritme: més pregària, menys pantalles; més Paraula, menys fugides; més confiança i relacions autèntiques. Si volem trobar el nostre camí, entrem amb el Crist en el silenci, adorem, deixem-nos acompanyar.

Necessitem preveres que facin visible el «bon Pastor» (Jn 10,11), que anuncien l'Evangelí, celebren els sagraments i cuiden el poble amb l'ofici de l'amor. Preveres que esdevinguin ponts entre cel i terra, entre els éssers humans i la comunitat de creients, no murs; que escoltin amb el cor i facin de l'Església una casa de tothom.

Aquesta Jornada ens convida a desaccelerar i a pregar amb un lema «Preguem tots per tots». Perquè el cristià viu la vida com a donació, tots som per a tots. Preguem pels joves que busquen sentit, pels nostres futurs seminaristes a qui Déu ja parla, pels preveres grans que esperen relleu i germans de camí.

Que no sigui la IA qui ens ordeni la vida, sinó l'Esperit Sant. I que la resposta sigui simple i valenta: «Me'n fio».

† **Xabier Gómez García**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Xabier a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

El silenci ple

El silenci juga un paper clau en l'espiritualitat. És la condició de possibilitat de l'escolta de la Paraula, el marc per escoltar la Veu interior, seguint la bella expressió agustiniana. El silenci permet escoltar, acollir, rebre i hostatjar la Paraula alliberadora. Per assolir-ho, però, cal buidar, la pròpia casa de pensaments que omplen l'espai.

El silenci és una de les experiències més inquietants. És una ocasió per enfrontar-se a un mateix i amb el Mestre que crida des del fons de l'ésser.

Aquesta escolta causa vertadera por, una perplexitat que empeny a fugir i a evadir-se tant com sigui possible. No per casualitat, el silenci és, per a molts, el signe terrorífic de la buidor i la buidor és insuportable.

Qualsevol soroll, ni que sigui turmentador i obsessiu, tapa la buidor; tota paraula, fins la més insípida, estúpida i banal, esdevé alliberadora d'una situació desagradable; qualsevol cosa

és preferible a ser col·locat implacablement, quan tota veu calla, davant de l'horror del no res. Tota xerrameca, tot crit, tota mena d'estridència és ben acceptada si d'alguna manera i durant una estona distreuen la ment de la consciència espantosa de l'univers desert.

El millor i més noble èxit en aquesta vida consisteix a estar en silenci i deixar que el Senyor actui i parli dins de nosaltres. No hi ha amistat sense si-

lenci. Si no hem après a aturar-nos, a estar en silenci i a escoltar l'altre, romandrem tancats en el nostre petit món, del qual som el centre i els únics habitants reals. En el silenci, es fa el meravellós i alliberador descobrimient que no som déus, sinó criatures.

En el marc del silenci, deixem que passin coses noves i inesperades. Estem disposats a deixar-nos meravellar per la novetat del Déu de les sorpreses.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

LA MIRADA DEL OBISPO

Recemos todos por todos

He preguntado a una inteligencia artificial: «¿Podrá la IA sustituir en el futuro a los sacerdotes?». La respuesta ha sido no (gracias a Dios).

El cristianismo es la religión del cuerpo. La Encarnación y la Pascua nos lo recuerdan: Dios salva acercándose, tocando, mirando a los ojos. La fe no es un manual; es un encuentro de cuerpo a cuerpo, de corazón a corazón. Porque el amor no se descarga, se ofrece y se comparte.

Ningún algoritmo, por sofisticado que sea, puede sostener o acompañar a un enfermo o a un preso, ni celebrar con alegría proyectos de vida; no puede bendecir ni abrazar en un duelo; no puede escuchar con misericordia una vida herida y abrirla al perdón. No puede partir el Pan con una comunidad querida ni hacer presente al Señor como don. Cuando Dios llama, no lo hace a través de un algoritmo, convoca personas, testigos, gente que se juega la vida por amor.

El papa León XIV nos recuerda que toda vocación es el «descubrimiento interior del don de Dios» y que, para reconocerlo, hacen falta contemplación e interioridad. Cambiemos, pues; pasemos del algoritmo a un cambio de ritmo: más oración, menos pantallas; más Palabra, menos huidas; más confianza y relaciones auténticas. Si queremos encontrar nuestro camino, entremos con Cristo en el silencio, adoremos, dejémonos acompañar.

Necesitamos sacerdotes que hagan visible al «buen Pastor» (Jn 10,11), que anuncien el Evangelio, celebren los sacramentos y cuiden al pueblo con el oficio del amor. Sacerdotes que se conviertan en puentes entre cielo y tierra, entre las personas y la comunidad de creyentes, no muros; que escuchen con el corazón y hagan de la Iglesia una casa para todos.

Esta Jornada nos invita a desacelerar y a rezar con un lema: «Recemos todos por todos». Porque el cristiano vive la vida como entrega, todos somos para todos. Recemos por los jóvenes que buscan sentido, por nuestros futuros seminaristas a quienes Dios ya está hablando, por los sacerdotes mayores que esperan relevo y compañeros de camino.

Que no sea la IA quien nos ordene la vida, sino el Espíritu Santo. Y que la respuesta sea sencilla y valiente: «Me fío».

† **Xabier Gómez García**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Creació de la Delegació de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat

Des del dilluns 13 d'abril a Sant Vicenç dels Horts hi ha un nou equip que tira endavant la Delegació de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat, a la parròquia de Sant Vicenç Màrtir. Amb aquesta nova delegació, a la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat n'hi ha 19 i amb les finalitats que marquen els estatuts: fomentar el culte i devoció a la Mare de Déu de Montserrat, promoure entre els confreres una més perfecta vida cristiana, fomentar l'amistat social i la fraternitat universal i col·laborar amb totes aquelles institucions i persones que fomenten la devoció a la Mare de Déu de Montserrat, patrona de Catalunya i de la nostra diòcesi de Sant Feliu.

Aquesta iniciativa és fruit de la vitalitat de la comunitat cristiana de la parròquia de Sant Vicenç Màrtir amb la protecció de la Mare de Déu. Som hereus d'un passat que recollim amb agraïment i ens disposem a continuar amb noves inquietuds i iniciatives.

I no estem sols, ja que tenim el suport del Monestir de la Mare de Déu de Montserrat i la companyia d'altres delegacions de parròquies del nostre bisbat i d'altres bisbats de Catalunya.

Mn. Joan Pere Pulido, Josep Roig, M. Rosa Valls, M.ª Teresa Pujadas i Joan Mèlich
Junta de la delegació

Neix el Grup EJSF: Un nou espai per a tu!

Cenacle: «Com vèncer les addiccions, avui?». Una oportunitat per descobrir com les nostres ferides i fragilitats són, precisament, el lloc on es revela la Misericòrdia de Déu.

Diumenge 26 d'abril, de 17 a 19.30 h, a la Casa de l'Església, Sant Feliu de Llobregat.

Els detalls d'aquesta nova proposta de la Delegació de Joventut del Bisbat de Sant Feliu els ha explicat Mn. Josep Sellarés, delegat de Joventut, durant una entrevista al programa *La Veu de Sant Feliu*.

Entrevista amb Mn. Josep Sellarés a La Veu de Sant Feliu

El bisbe Xabier ha proposat aquest nou punt de trobada, pregària i formació mensual per a joves (18-35 anys) que vulguin aprofundir en la seva fe i

vida cristiana des d'una mirada madura i compartida.

Una de les primeres accions és l'estrena del cicle «Atrapats» amb el testimoni de la Comunitat del

Marca la casella 105 a la teva declaració de la renda.

Gràcies a l'Església, la teva ajuda arribarà a qui més ho necessita. No pagaràs més ni et retornaran menys.

Descobrix-ne més a Linea105Xtants.es

Comunitats que cultiven l'acollida

El bisbe Xabier ha estat convidat a la Jornada de Formació Permanent del Clergat de la diòcesi de Palència. Dilluns 13 d'abril va pronunciar una conferència al voltant del document «Comunitats acollidores i missioneres».

El bisbe Xabier, que és també membre de la Comissió Episcopal per a la Pastoral social i la Promoció humana de la CEE, va fer una invitació a ser

comunitats que cultivin l'acolliment, a viure la fe des de la fraternitat i a caminar amb les persones migrants. En aquest sentit, això representa un pas més per continuar construint una Església oberta, missionera i en sortida. Una crida a acollir, a protegir, a promoure espais de trobada, escolta i integració. En definitiva, espais d'enriquiment per a les comunitats.

La diòcesi de Sant Feliu participa a la trobada de les Hospitalitats de la Mare de Déu de Lourdes

Montserrat acollia, el passat 11 d'abril, la trobada anual de les Hospitalitats de la Mare de Déu de Lourdes del conjunt de les diòcesis amb seu a Catalunya.

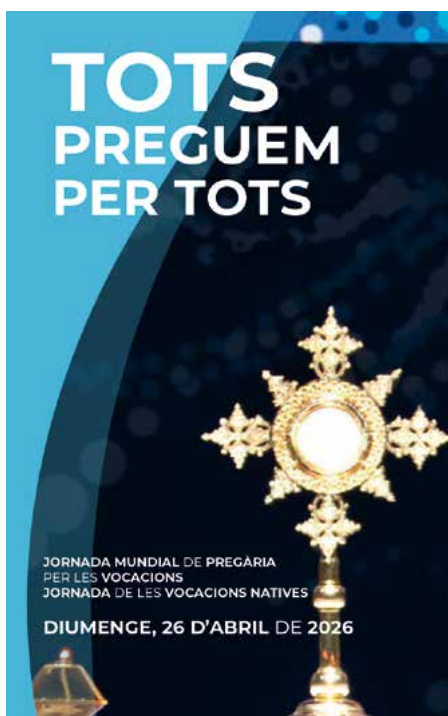
S'hi van aplegar un miler de participants, entre els quals 253 persones de la nostra diòcesi. La trobada va estar presidida pel bisbe de Lleida, Daniel Palau.

Pel que fa a les zones de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, van assistir 63 persones de l'arxiprestat del Garraf, 48 de Viladecans, 32 de Gavà,

24 de Sant Boi, 53 de l'arxiprestat de Vilafranca i 33 de Sant Vicenç dels Horts.

Un dels moments centrals va ser la missa solemne, presidida pel bisbe de Lleida, Daniel Palau, celebrada en un ambient de recolliment i germanor. Durant l'homilia, el bisbe Daniel va subratllar que «viure pasqualment vol dir donar testimoni de la nostra fe predicant de la paraula i amb la vida fins i tot malgrat les oposicions i manques d'acollida de la nostra societat actual» i va destacar i concloure que «l'alegria de la Pasqua ningú no ens la prendrà».

Jornada de Pregària per les Vocacions i Jornada de Vocacions Natives

«Tots preguem per tots» és el lema de la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions i la Jornada de Vocacions Natives, que se celebra avui 26 d'abril, diumenge del Bon Pastor i quart de Pasqua.

«Els deia: La collita és abundant, però els segadors són pocs. Pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que hi enviï més segadors» (Lc 10,2).

En aquesta etapa del Postcongrés de Vocacions, celebrat en el mes de febrer de 2025 amb el lema: «Per a qui soc jo?», seguim responent al do i a la tasca de la pastoral de la crida com a eix transversal i ineludible de la nostra missió; és a dir, generar una cultura vocacional que afavoreixi el repte de plantejar la vida com a vocació, promoure tots els camins vocacionals a la nostra Església/Parròquia i convidar tota la comu-

nitat cristiana a pregar, desvetllar (proposar) i acompanyar les vocacions que l'Església necessita al nostre món.

En aquesta jornada, continuem demanant al Senyor: Que no faltin en l'Església preveres, diaques, consagrats i laics que responguin a la crida de Déu.

Gna. M. Gracia Navarro, CMT
Delegada de Missions

Mn. Joan Pere Pulido Gutiérrez
Delegat de Pastoral Vocacional

Materials de la Jornada de Pregària per les Vocacions i Vocacions Natives

AGENDA

- Diumenge 26 d'abril.** A les 12 h, celebració de l'Eucaristia a la parròquia de Sant Joan de Viladecans, en el centenari de la presència dels germans gabrielistes i el col·legi Sant Gabriel a Viladecans.
- Dilluns 27 d'abril.** A les 20 h, solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat a la Catedral de Sant Llorenç.
- Dimecres 29 d'abril.** A les 12 h, 38a Trobada de Vida Creixent a Montserrat.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

27. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Fets 1,12-14 / Sl 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47]. Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada, 1881 - entronitzada, 1947); sant Toribi de Mogrovejo, bisbe.

28. □ Dimarts [Fets 11,19-26 / Sl 86 / Jo 10,22-30]. Sant Pere Chanel (1803-1841), prevere marista i mr. a Oceania; sant Lluís-Maria Grignon de Montfort, prev.; sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.

29. □ Dimecres [1Jo 1,5-2,2 / Sl 102 / Mt 11,25-30]. Santa Caterina de Siena (1347-1380), vg. terciària

dominicana, dra. de l'Església i patrona d'Europa; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat; sant Robert, prev. cistercenc.

30. □ Dijous [Fets 13,13-25 / Sl 88 / Jo 13,16-20]. Sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà); sant Josep Benet Cottolengo, prevere, fundador; sants Amador, Pere i Lluís, mrs. a Còrdova.

1. □ Divendres [Fets 13,26-33 / Sl 2 / Jo 14,1-6]. Sant Josep Obrer; sant Jeremies, profeta (s. VII-VI aC); sant Orenç, bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, mr.; santa Grata, viuda; sant

Aniol, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampuri, rel. hospitalari.

2. □ Dissabte [Fets 13,44-52 / Sl 97 / Jo 14,7-14]. Sant Atanasi (295-373), bisbe d'Alexandria i dr. de l'Església; Mare de Déu d'Araceli; sant Segon, bisbe i mr.; santa Zoa, mare de família, mr.

3. □ Diumenge vinent, V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.) [Fets 6,1-7 / Sl 32 / 1Pe 2,4-9 / Jo 14,1-12]. Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols; trobament de la santa Creu; santa Antonina, vg. i mr.; sant Alexandre I, papa i mr.

Diumenge IV de Pasqua (A)

COMENTARI

«Jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida i en tinguin a desdir»

La imatge del pastor i de les ovelles és habitual en la Sagrada Escripura. Jesús fa servir avui aquesta imatge. Es presenta com la porta de les ovelles en un doble sentit. Per una banda, Jesús és la porta per la qual el pastor s'atansa a les ovelles. Només els qui passen per Jesús, per la porta, són veritables pastors; els altres són lladres o bandolers. Així Jesús reafirma la seva realitat única, ell és l'únic bon pastor. Ell crida les ovelles que són seves, cadascuna pel seu nom, les coneix totes no com els estranys que no coneixen les ovelles ni les ovelles reconeixen la veu del pastor. Per això ens hem d'atansar a ell. Però Jesús és també la porta que condueix les ovelles a la vida plena. Tots hem de passar per la porta que és Crist per arribar a la salvació. Per això afirma clarament: *Jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida i en tinguin a desdir*. Tenir vida i evitar tots els perills: *Els qui entrin passant per mi, se salvaran de tot perill i trobaran pasturatges*, trobaran la plenitud de la vida. Sant Pere explica això mateix en el discurs del dia de la Pentecosta. A la pregunta que li fan: *Germans, digueu-nos què hem de fer*, Pere contesta: *Convertiu-vos i que cadascú de vosaltres es faci batejar en el nom de Jesús, el Messies, per obtenir el perdó dels pecats*. Només Jesús és el qui perdona els pecats, el qui dona la vida eterna. Per això ja abans ha afirmat: *Aquest Jesús que vosaltres vau crucificar, Déu ha constituït Senyor i Messies*. Jesús ha vingut a donar la vida per tots nosaltres. Per això en la segona lectura el mateix Pere diu: *Crist patí per vosaltres i així us deixà el seu exemple perquè seguiu les seves petjades*. A la creu ell portà les nostres culpes perquè no visquem com a pecadors sinó com a justos. Si Jesús és l'únic bon pastor, si és l'únic que ens porta la salvació, que ens dona la vida eterna, si és l'únic que ens coneix pel nostre nom, que ens deslliura de tots els perills, preguntem-nos si nosaltres el coneixem, si escoltem la seva veu, si seguim les seves petjades.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,14a.36-41)

El dia de la Pentecosta, Pere es posà dret amb els onze, alçà la veu i digué a la gent: «Tot el poble d'Israel ha de saber sense cap dubte que aquest Jesús que vosaltres vau crucificar, Déu l'ha constituït Senyor i Messies.» En sentir això, es van penedir de tot cor, i deien a Pere i als altres apòstols: «Germans, digueu-nos què hem de fer.» Pere els va respondre: «Convertiu-vos, i que cadascun de vosaltres es faci batejar en el nom de Jesús, el Messies, per obtenir el perdó dels pecats. Així rebreu el do de l'Esperit Sant, ja que la promesa és per a vosaltres i els vostres fills, i per a tots aquells que ara són lluny, però que el Senyor, el nostre Déu, cridarà.» Pere continuava confirmant això mateix amb moltes altres paraules i els feia aquesta recomanació: «Aparteu-vos d'aquesta gent innoble.» Els qui acceptaren la predicació de Pere es feren batejar, i aquell dia s'afegiren a la comunitat unes tres mil persones.

▶ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia per camins segurs / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 2,20b-25)

Estimats: Si després d'obrar bé us toca sofrir, i ho suporteu amb paciència, això sí que té mèrit davant de Déu. Aquesta és la vostra vocació, ja que també Crist patí per vosaltres, i així us deixà el seu exemple perquè seguiu les seves petjades. «Ell no obrava amb violència ni tenia mai als llavis la perfídia.» Quan l'insultaven, no responia insultant; quan el turmentaven, no responia amb amenaces; sinó que confiava la seva causa a aquell que judica amb justícia. A la creu, ell «portà» en el seu cos «les nostres culpes», perquè no visquem com a pecadors, sinó com a justos. «Les seves ferides ens curaven.» Tots vosaltres «anàveu errants com un ramat que es dispersa», però ara heu tornat a aquell que és el vostre pastor i guardià.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 10,1-10)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Us ho dic amb tota veritat: el qui no entra per la porta al corral de les ovelles, sinó que salta per un altre indret, és un lladre o un bandoler. El qui entra per la porta és el pastor de les ovelles: el guarda li obre la porta, i les ovelles reconeixen la seva veu; crida les que són seves, cadascuna pel seu nom, i les fa sortir. Quan té a fora totes les seves, camina al davant, i les ovelles el segueixen, perquè reconeixen la seva veu. Però si és un estrany, en lloc de seguir-lo, en fugen, perquè no reconeixen la veu dels estranys.» Jesús els parlà amb aquest llenguatge, però ells no entengueren què volia dir. Jesús continuà: «Us ho dic amb tota veritat: Jo soc la porta de les ovelles. Tots els qui havien vingut abans que jo eren lladres o bandolers, però les ovelles no en feien cas. Jo soc la porta. Els qui entrin passant per mi, se salvaran de tot perill, podran entrar i sortir lliurement i trobaran pasturatges. Els lladres només venen per robar, matar i fer destrossa. Jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida, i en tinguin a desdir.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 2,14.a.36-41)

El día de Pentecostés Pedro, poniéndose en pie junto a los Once, levantó su voz y declaró: «Con toda seguridad conozca toda la casa de Israel que, al mismo Jesús, a quien vosotros crucificasteis, Dios lo ha constituido Señor y Mesías». Al oír esto, se les traspasó el corazón, y preguntaron a Pedro y a los demás apóstoles: «¿Qué tenemos que hacer, hermanos?» Pedro les contestó: «Convertíos y sea bautizado cada uno de vosotros en el nombre de Jesús, el Mesías, para perdón de vuestros pecados, y recibiréis el don del Espíritu Santo. Porque la promesa vale para vosotros y para vuestros hijos, y para los que están lejos, para cuantos llamare así el Señor Dios nuestro». Con estas y otras muchas razones dio testimonio y los exhortaba diciendo: «Salvaos de esta generación perversa». Los que aceptaron sus palabras se bautizaron, y aquel día fueron agregadas unas tres mil personas.

▶ Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 2,20b-25)

Queridos hermanos: Que aguantéis cuando sufrís por hacer el bien, eso es una gracia de parte de Dios. Pues para esto habéis sido llamados, porque también Cristo padeció por vosotros, dejándoos un ejemplo para que sigáis sus huellas. Él no cometió pecado ni encontraron engaño en su boca. Él no devolvía el insulto cuando lo insultaban; sufriendo no profería amenazas; sino que se entregaba al que juzga rectamente. Él llevó nuestros pecados en su cuerpo hasta el leño, para que, muertos a los pecados, vivamos para la justicia. Con sus heridas fuisteis curados. Pues andabais errantes como ovejas, pero ahora os habéis convertido al pastor y guardián de vuestras almas.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 10,1-10)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «En verdad, en verdad os digo: el que no entra por la puerta en el aprisco de las ovejas, sino que salta por otra parte, ese es ladrón y bandido; pero el que entra por la puerta es pastor de las ovejas. A este le abre el guarda y las ovejas atienden a su voz, y él va llamando por el nombre a sus ovejas y las saca fuera. Cuando ha sacado todas las suyas camina delante de ellas, y las ovejas lo siguen, porque conocen su voz; a un extraño no lo seguirán, sino que huirán de él, porque no conocen la voz de los extraños». Jesús les puso esta comparación, pero ellos no entendieron de qué les hablaba. Por eso añadió Jesús: «En verdad, en verdad os digo: yo soy la puerta de las ovejas. Todos los que han venido antes de mí son ladrones y bandidos; pero las ovejas no los escucharon. Yo soy la puerta: quien entre por mí se salvará y podrá entrar y salir, y encontrará pastos. El ladrón no entra sino para robar y matar y hacer estragos; yo he venido para que tengan vida y la tengan abundante.»